

ПТЕРОЗАВРИ: ЖИВІ ЛІТАКИ

“Птерозаври були чудово спроектованими”, – це твердження належить професору Портсмутського університету **Девиду Мартілу**. Така оцінка базується на дослідженні знайдених окам’янистих яєць птерозавра з ембріонами – рідкісної знахідки, яка вказує на те, що ці істоти літали відразу ж після народження. Згідно зі ще одним останнім відкриттям птерозаври мали набагато більші розміри, ніж вважалося раніше. Якщо це так, то птерозавр був більшим від однієї з найбільших літаючих істот на Землі, *кветцалкоатла* (*Quetzalcoatlus*). Окам’янілі кістки цієї літаючої рептилії були знайдені в 1972 році в національному парку Біг Бенд, штат Техас. Розмах крил кветцалкоатла сягав 14,5 метрів (!).

Коментуючи останню знахідку, **Пол Хоскінс** відзначив, що ці величезні істоти насправді могли бути вдвічі більшими, ніж вважалося спочатку, з розмахом крил щонайменше 18 метрів. “Цілком очевидно, що розмах крил цих літаючих «драконів» дорівнював 19,5 метрам, тобто порівнянний з розміром висунутих крил багатоцільового винищувача F-14 Tomcat” – зауважив Хоскінс. Схожі думки виникають самі собою після вимірювання фрагментів кісток, знайдених в Ізраїлі та Мексиці. Доктор **Мартіл** говорить: “Хоча це лише фрагменти, але це ... великі фрагменти”.

Але великі габарити викликають великі запитання, напр., **як така крупна істота “еволюціонувала”, придбавши здатність літати? І якщо еволюціонувала, то чому не існувало проміжних форм на шляху від малого до великого?**

Зокрема, четвертий палець на лапі птерозавра був надто видовженим, щоб діяти як основна опора крила. Немає окам’янінь, які б указували на прогрес від короткого до надзвичайно видовженого пальця. Коли птерозаври вперше появляються у літописі окам’янінь, вони вже є істотами з великим мозком і порожистими кістками, що дозволяло їм літати. До того ж, оскільки птерозаври не могли походити від кажанів і птахів, еволюціоністи вимушені вірити в те, що дизайн польоту повинен був еволюціонувати окремо декілька разів поспіль. Ймовірність утворення таких складних структур через мутації і відбір (та ще й декілька разів підряд) практично дорівнює нулю.

Здатність літати відразу після народження здається неймовірною для такого великого створіння. Доктор Мартіл так це прокоментував: “Окам’янілі яйця птерозавра знаходять украй рідко, але за допомогою комп’ютера ми змогли встановити, що всі елементи кісток крила, які відповідають за здатність літати, були цілком сформованими. Тому теоретично дитинча птерозавра могло злетіти відразу після того, як вилупилося з яйця”.

Крила птерозаврів виростали в довжину від декількох десятків сантиметрів до декількох метрів, не позбавляючи їх здатності літати.

“Це нібито авіаконструктори спробували б перетворити винищувач «Єврофайтер» на широкофюзеляжний літальний апарат без скасування регулярних польотів”, – говорить д-р Мартіл.

Описуючи дивовижну конструкцію цієї літаючої істоти, **Річард Седлер** з газети The Scotsman писав: “Літальні мембрани цих рептилій могли контролюватися шляхом зміни кута передніх кінцівок відносно плечей, кута ліктя і кута в основі надзвичайно видовженого четвертого пальця. Окрім того, політ міг регулюватися рухом задніх кінцівок в місці стегон, колінних суглобів і, до деякої міри, щиколоток. Це дозволяло птерозаврам набагато краще управляти польотом порівняно з птахами аналогічних розмірів. Аналіз окам’янілостей виявив деякі складні деталі структури дуже міцних, але водночас легких кісток. Д-р Мартіл відзначив, древні літаючі рептилії могли б багато чому навчити сучасних авіаінженерів. Їх кістки набули нових якостей – вони стали тонкими, але при цьому міцними. Майже всі їхні кістки були порожнистими і були частиною системи повітряних мішків, з’єднаних з легенями. Сама кістка складалася з великої кількості мікроскопічно тонких шарів, складених разом подібно до спіральної скріпленої фанерної трубки”. “Птах”, розміром з літак F-14, “чудово спроектований”, зі складною структурою кісток у вигляді “мікроскопічно тонких шарів, складених разом подібно до фанерної трубки», який може багато чим допомогти авіаінженерам...” Чи схожий він на продукт якогось космологічного вибуху? Звісно, ні!

Проектування будь-чого ніколи не відбувається без творця. Ці величезні створіння свідчать про існування Розумного Творця і молодій Землі. Грецький історик **Геродот** (5 ст. до н.е.) писав: “У Аравії є місце... куди я попрямував, почувши про якихось крилатих змії; коли я туди добрався, то побачив там зміїні кістки і хребти, яких було незліченно багато. На вигляд змії були схожими на водяних змії, але мали крила, на яких було відсутнє пір’я, і які були дуже схожими на крила кажанів”.

Геродот знав про існування літаючих рептилій і визнавав той факт, що це були не птахи, не ссавці і не комахи – це були крилаті рептилії. Не варто залишати поза увагою і розповіді іудейського історика **Флавія**, який писав 2000 років тому про **Мойсея** і його військо, яке наштовхнулося на зграю літаючих змії: “Справа в тому, що подорож суходолом була дуже важкою через величезну кількість змії. Їх там була тьма... деякі з них до того ж мали крила, таким чином вони не тільки могли завдавати неочікуваної шкоди, підповзаючи до людей, але й налітаючи зверху...” ■

Бред Хераб, <http://www.apologeticspress.org>

Переклад **Людмили Костенко**